

Gesprekken bij nazorg

Gesprekken bij nazorg zijn nodig om

- het slachtoffer gerust te stellen;
- steun te mobiliseren uit de naaste omgeving;
- 'negatieve' reacties uit de omgeving bij te sturen;
- Een verstoorde werking vroegtijdig te signaleren.

De nazorg gesprekken zijn incidentgericht, waarbij het steeds gaat over het meest recente incident. Het is dus niet de bedoeling dat er gewroet gaat worden in de psyche van de medewerker of algemene klachten.

Deze gesprekken zijn nodig, omdat 14% van de slachtoffers één jaar na dato van het incident last heeft van twee of meer posttraumatische stressklachten

Eerste gesprek

Binnen 72 uur na het incident. Taken:

- Reconstructie incident en vragen wat er is gebeurd;
- Voorlichting geven over verwerkingsproces;
- Vragen hoe het thuis gaat;
- Mogelijkheid van steun in omgeving bespreken;
- Informeren naar reacties uit omgeving;
- Manier waarop betrokkene het voorval verwerkt bespreken;
- Een afspraak maken voor een vervolgesprek;

Tweede gesprek

Ongeveer 10 dagen nadat het incident heeft plaats gevonden, waarbij degenen die het gesprek voert de volgende taken heeft:

- Vragen hoe de afgelopen periode eruit heeft gezien (Hij of zij geeft nogmaals uitleg over wat normale reacties zijn bij traumaverwerking);
- De medewerker het verhaal nogmaals laten vertellen;
- Kort de emoties van het slachtoffer bespreken;
- De reacties van de omgeving (werk en privé) bespreken;
- Een afspraak maken voor het laatste gesprek.

Derde gesprek:

Ongeveer 6 weken na het incident. Taken:

- Vragen hoe het gaat;
- Met het slachtoffer terugkijken op de afgelopen weken: wat is er allemaal gebeurd? Hoe is de persoon met de situatie omgegaan?
- Samen met de medewerker een reconstructie maken van het verwerkingsproces. Welke conclusies heeft de medewerker uit de gebeurtenissen getrokken? Wat heeft hij/zij ervan geleerd? Is er een verandering opgetreden in zijn/haar normen, waarden en zingeving?
- De klachten inventariseren en beoordelen of er sprake is van een normale, redelijke verbetering. Niet alle klachten hoeven verdwenen te zijn, wel moet het incident niet steeds meer op de voorgrond staan. Reacties die kunnen duiden op een vergroot risico voor een posttraumatisch stresssyndroom zijn: angstig zijn of het hebben van concentratieproblemen, nachtmerries, herbeleving of flashbacks.
- Beoordelen of hij/zij de nazorg kan afsluiten of dat doorverwijzing noodzakelijk is.

Bron: Actieplan Geweld(dad)ig Ondernemen